

Land, og at „Buhl“ laa strandet med Spen staaende helt over sig. Da der paa Grund af den høje Sø Intet kunde udrettes, end ikke sendes Fartøi ind, vendte han tilbage til Helsingør.

Det fremgaar saavel af Forhørene som af Rapport fra Premierlieutenant Trminger, at baade under Strandingen og under Landsætningen have Officerer, Underofficerer og Mandskab, saavel af Hæren som af Flaaden, i enhver Henseende udført deres Pligt, saa at der uafbrudt har hersket fuldstændig Ro og Orden.

S Løbet af den følgende Dag blev der truffet Foranstaltning til, at den strandede Transport ved andre Transportmidler blev ført til sit Bestemmelsessted, og samme Dags Aften blev Størstedelen af „Buhls“ Mandskab over Land sendt til Kjøbenhavn, medens Chefen, Premierlieutenant Trminger, tilligemed det fornødne Baghold forblev ved Braget, saalænge Bjergningsarbejderne varede.

De nærmest paafølgende Dages haarde Veir af N.O. umuliggjorde alle Bjergningsforsøg; saafnart Veirforholdene tillode det, blev Kanonbaadens Tilstand undersøgt, og blev der da om Bjergningen afsluttet Afkøring med Svitzers Bjergningsentreprise. Da Baaden nogle faa Dage efter af Storm blev brækket over i to Stykker, lykkedes det kun at berge alt løst Inventarium, og den tilbageværende Del af Skroget blev senere solgt ved Auktion.

Efter at have gjort sig bekendt med disse til Oplysning i Sagen optagne Forhør, skjønnede Ministeriet ikke, at der her var fremkommet Noget, der kunde give Anledning til at gjøre Ansvar gjældende mod Nogen; man vilde imidlertid, forinden endelig Bestemmelse i saa Henseende toges, indhente en Erklæring fra Undersøgelingskommissionens 3 sagkyndige Medlemmer, og under 22de Juli paalagdes det derfor disse at afgive deres fagmæssige, motiverede Skjøn over Sagen, navnlig med Hensyn til efternævnte Punkter:

1. om der var begaaet nogen Feil ved under de daværende Veirforhold at lade Kanonbaaden afgaa med Transportbaaden paa Slæb;
2. om der var feilet ved at gaa til Ankers paa den Plads, som dertil valgtes i Hornbæksbugten, eller forsjømt Noget med Hensyn til de strandede Fartøiers Sikkerhed sammensteds under mulig indtrædende Vindforandring eller deslige;
3. om der var Noget at bebrejde Nogen med Hensyn til de Foranstaltninger, som bleve truffet, da Vinden var sprungen om, eller i Henseende til Forsømmelser af Noget, der burde være iagttaget, saafom ved ikke at frigjøre Kanonbaaden for Transportbaaden eller paa anden Maade;
4. om Nogen maatte have paabraget sig Ansvar ved ellers ikke at gjøre sin Skyldighed før, under eller efter Strandingen; —

for at man derefter kunde tage Bestemmelse om, hvorvidt der maatte være Anledning til at gjøre Ansvar gjældende imod Nogen, eller om Sagen kunde være at slutte uden Tiltale.

Under 27de Juli afgav Kommissionen sin Betænkning, og det forlangte motiverede Skjøn over ovennævnte 4 Punkter gaar ud paa:

ad 1. Af Forhørene fremgik, at Vinden var Vest og V. N. V. medsen rebet Merseils-Kuling og Byger ved Indskibningens Begyndelse. — Det løbde temmelig hurtigt, og Vinden trak sig S. V. Da Transporten afgik c. Kl. 3 Eftermiddag, var det laber Bramseils Kuling af S. V.

Da det var Sommerdage, da Transporten havde Heste inde, — som gjør det til en Betingelse at benytte Leiligheden, — og da det endvidere stod til den Kommanderende, Kapitain Tegner, at ankre i eller udenfor Sundet, naar Omstændighederne udtrævede det, kunde Kommissionen ikke skjønne Andet, end at der ikke var begaaet Feil ved at lade Transporten afgaa. —

ad 2. Af Forhørene fremgik, at Vinden, eftersom Transporten avancerede i Sundet, tiltog og gik sydligere til S. S. V., det sønden Bølge vedblev, og Barometret viste ei nogen Stigning, saaledes at der ikke var Rimelighed for, at Vinden vilde gaa nordlig; paa Helsingørs Rhed laa c. 300 Skibe tilankers. — Kapitain Tegner havde havt til Hensigt med Kuling af Vest eller af Vind Norden for Vest at ankre ved Stotterup, men under ovennævnte Omstændigheder med den Mengde Skibe i Rø og Udsigt til tiltagende Kuling af Sydlig blev Ankerpladsen sønden for Kronborg mindre god, og han besluttede derfor at fortsætte Reisen, da han altid kunde, om nødvendigt, ankre et Sted paa Nordkysten af Sjælland og være saameget mere fremlig med Transporten. — Da Transporten kom udenfor Kronborg, fik den en Byge med Regntykning, saa at Landet kun af og til kunde ses, og Mørkningen faldt paa, hvilket bestemte Kapitain Tegner til at ankre i Hornbæksbugten for at se Veiret an. — Ankerpladsen, som indtoges af „Buhl“, var 1400 à 1500 Men fra Land med aflands Vind og Bramseils Kuling, smult Bølge, dog med nogen Dønning af N. V., som antoges at hidrøre fra foregaaende Dages Blæst fra denne Kant. — Ordre blev givet i „Buhl“ at balle Fyrene, med „Geiser“ aftaltes Signal for Retning, hvis det skulde blive nødvendigt at flygte, der blev sat det reglementerede Baghold, og Chefen var paaklædt, klar til at møde pløflittelig paa Dækket. — Kanonbaadens Seil vare alle-